USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Veroniky Juřičkové a soudců Štěpána Výborného a Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupený advokátem JUDr. Ing. Radanem Tesařem, advokátem, sídlem Chodská 1366/9, Praha, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023, č. j. 17617/23/5200-10421-705721, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 1. 12. 2025, č. j. 16 Af 19/2023-109,

takto:

I. Kasační stížnost žalobce **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterým byla zamítnuta jeho žaloba.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jakými jsou mimo jiné i její včasné podání, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost je opožděná.

[3] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[4] Z předloženého spisu krajského soudu vyplývá, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen prostřednictvím zmocněného zástupce dne 18. 12. 2025. Není pravdivé stěžovatelovo tvrzení v blanketní kasační stížnosti, že mu byl doručen dne 22. 12. 2025, jak prokazuje doručenka založená v soudním spise. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti skončila dne 1. 1. 2026. V souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. se poslední den lhůty posunul na 2. 1. 2026 (nejblíže následující pracovní den po dni svátku). Stěžovatel však podal kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu až dne 4. 1. 2026, tedy dva dny po uplynutí lhůty pro její podání.

[5] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. jako opožděnou odmítl.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[7] Stěžovatel dne 29. 1. 2026 uhradil soudní poplatek ve výši 5 000 Kč. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku (věta třetí § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2026

Mgr. Ing. Veronika Juřičková
předsedkyně senátu